कान्ता कारधरा नदीयमभितः क्रूराशया नेष्यते
संसारार्णवमज्जनं यदि ततो दूरेण संत्यज्यतां ॥ ८० ॥
जल्पन्ति सार्द्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रमाः ।
हृदये चिन्तयत्यन्यं प्रियः को नाम योषितां ॥ ८१ ॥
मधु तिष्ठति वाचि योषितां
हृदि हालाहलमेव केवलं ।
अत एव निपीयते ऽधरो
हृदयं मुष्टिभिरेव ताड्यते ॥ ८२ ॥
अपसर शखे दूरादस्मात्कटाक्षविशिखानलात्
प्रकृतिविषमाद्योषित्सर्पाद्विलासफणाभृतः ।
इतरफणिना दष्टाः शक्याश्चिकित्सितुमौषधैः
चतुरवनिताभोगग्रस्तं त्यजन्ति हि मन्त्रिणः ॥ ८३ ॥
विस्तारितं मकरकेतनधीवरेण
स्त्रीसंज्ञितं वडिशमत्र भवाम्बुराशौ ।
येनाचिरात्तदधरामिषलोलमर्त्य-
मत्स्यान् विकृष्य पचतीत्यनुरागवह्नौ ॥ ८४ ॥
कामिनीकायकान्तारे कुचपर्वतदुर्गमे ।
मा संचर मनः पान्थ तत्रास्ते स्मरतस्करः ॥ ८५ ॥
व्यादीर्घेण चलेन वक्रगतिना तेजस्विना भोगिना
नीलाब्जद्युतिनाहिना वरमहं दृश्यो न तच्चक्षुषा ।
दृष्टैः सन्ति चिकित्सका दिशि दिशि प्रायेण धर्मार्थिनो
मुग्धाक्षीक्षणवीक्षितस्य न हि मे वैद्यो न चाप्यौषधं ॥ ८६ ॥
इह हि मधुरगीतं नृत्यमेतद्रसो ऽयं
स्फुरति परिमलो ऽसौ स्पर्श एष स्तनानां ।